

nosti podle předmětu svého provozování náležejí, přeložiti sídlo (hlavní závod) a hospodářské vedení do oblasti státu československého.

Ministr může, shledá-li toho potřebu, ustanoviti, že přeložení sídla (hlavního závodu) a hospodářského vedení se má státi do určité lhůty nebo do určitého místa.

Vyzvání ministrovo nahraňuje schválení cizího státu, jehož po zákonu vyhledává změna stanov ve příčině přesídlení podniku. Vyzvané podniky nemusí se domáhati přípuštění k provozování obchodů v tuzemsku, jehož podle zákonných ustanovení bylo by zapotřebí, a jsou vůbec sprostěny povinností, jež po zákonu mají splniti podniky cizozemské, aby mohly obchody v tuzemsku provozovati.

Předpisy o opovědích zůstávají v platnosti.

§ 2.

Podnikům, které vyzvání v § 1 uvedenému v dané lhůtě nevyhoví, může ministr zakázati provozování výroby, dopravy neb obchodů vůbec na území československého státu.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedení ukládá se ministrům obchodu, financí, spravedlnosti, veřejných prací, železnic a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Heidler v. r.

Svehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Hampl v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Franke v. r.

Čís. 13.

Zákon ze dne 2. prosince 1919,

kterým se mění ustanovení o služební přísaze právních praktikantův, auskultantů, soudních notářů, soudcův a advokátů.

§ 1.

Na místo služebních přísah právních praktikantův, auskultantů, soudních notářův a soudcův nastupuje přísaha v §§ 2, pokud se týče 3, tohoto zákona uvedená, která se při dalším služebním postupu již neopakuje; přísaha po zkoušce soudcovské odpadá.

§ 2.

Právní praktikanti vykonají, nastupující službu, tuto přísahu:

„Přisáhám, že budu Československé republice vždy věren a vlády její poslušen, že povinnosti svého úřadu budu svědomitě podle zákona plniti,

ke každému budu nestranný a úředního tajemství neprozradím.“

§ 3.

Zkoušení právní praktikanti, auskultanti a soudní notáři, byvše jmenováni soudci, jakož i ti, kdo k úřadu soudcovskému byli povoláni ze stavů nesoudcovských, nastupující úřad, vykonají tuto přísahu:

„Přisáhám, že budu Československé republice vždy věren a vlády její jako státní občan poslušen, zachovávati budu všechny zákony, jako soudce budu pro každého nestranně, pilně a svědomitě podle platných zákonů a svého nejlepšího přesvědčení rozhodovati a od svědomitého plnění povinností soudcovského úřadu ničím se nedám odvrátiti.“

Přisahu stejného znění vykonají i odborní soudcové (§ 21 zák. o org. soud.).

§ 4.

Přisaha advokátů zní:

„Přisáhám, že budu Československé republice vždy věren a vlády její poslušen, že budu veškeré zákony a platná nařízení zachovávati a všechny povinnosti svědomitě plniti.“

§ 5.

Přisahy tyto vykonávají se, vyjímajíc případ 2. odst. § 6, tím způsobem, že přísahající znění přísahy opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho do přísahy bere. Jiné formálnosti nejsou přípustny.

§ 6.

Přisahy tyto vykonají též odborní soudcové již ustanovení, jakož i advokáti, kteří praksi již vykonávají. Kdo do jednoho měsíce od vyhlášení tohoto zákona přísahy nevykoná, o tom se předpokládá, že se úřadu nebo vykonávání praxe advokátní vzdal. Lhůta tato může býti presidentem vrchního zemského soudu (soudní tabule) k žádosti jednotlivcové z důležitých důvodů prodloužena.

Advokáti, kteří praksi již vykonávají, přísahají tím způsobem, že formulí přísežnou, vlastnoručně podepsanou, během jednoměsíční lhůty presidiu vrchního zemského soudu (soudní tabule) zašlou okresním soudem svého bydliště, kterému se v případě pochybnosti bude zachovati podle obdoby § 30, odst. II. c. ř. s.

§ 7.

Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení. Provésti jej náleží ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.